

Johann Bacmeister

**Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus Med.
D. Prof. P. & Poliater. Ad Funebrem delationem Viri ... Dn. Joannis Stalmeisteri ...
Academiae nostrae Cancellarii ... Consilarii intimi ... Praefecti ... Hodierna luce
instituendam. Omnes Reipubl. literariae Cives ... invitat : [P.P. Rostochii VII.
Ianuarii Anno cllcLXII. sub sigillo Rectoratus.]**

Rostochii: Kilius, [1662]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774676469>

Druck Freier Zugang

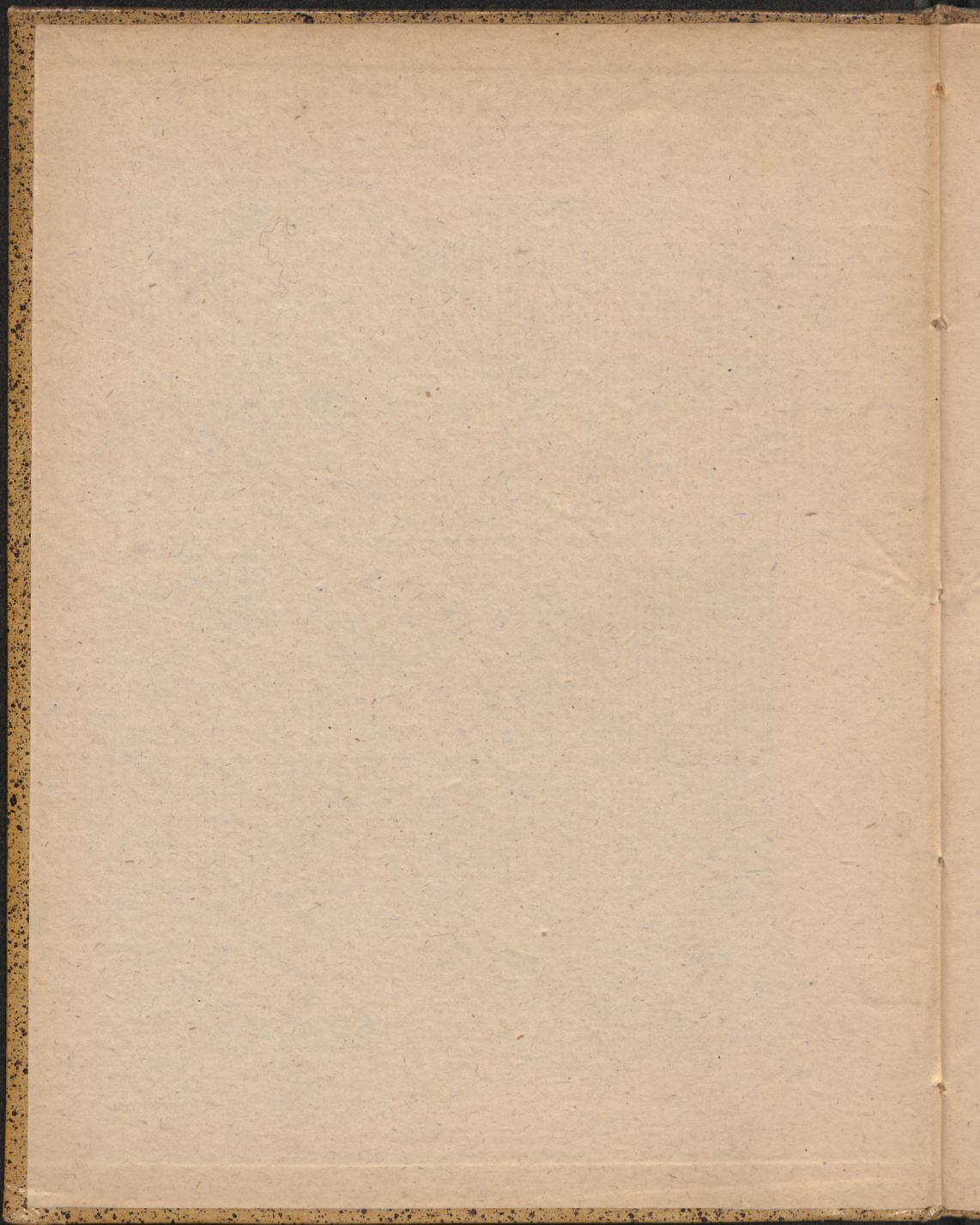

Bacmeister, J.,
in
J. Stalmeister.

Rostock. 1662.

31

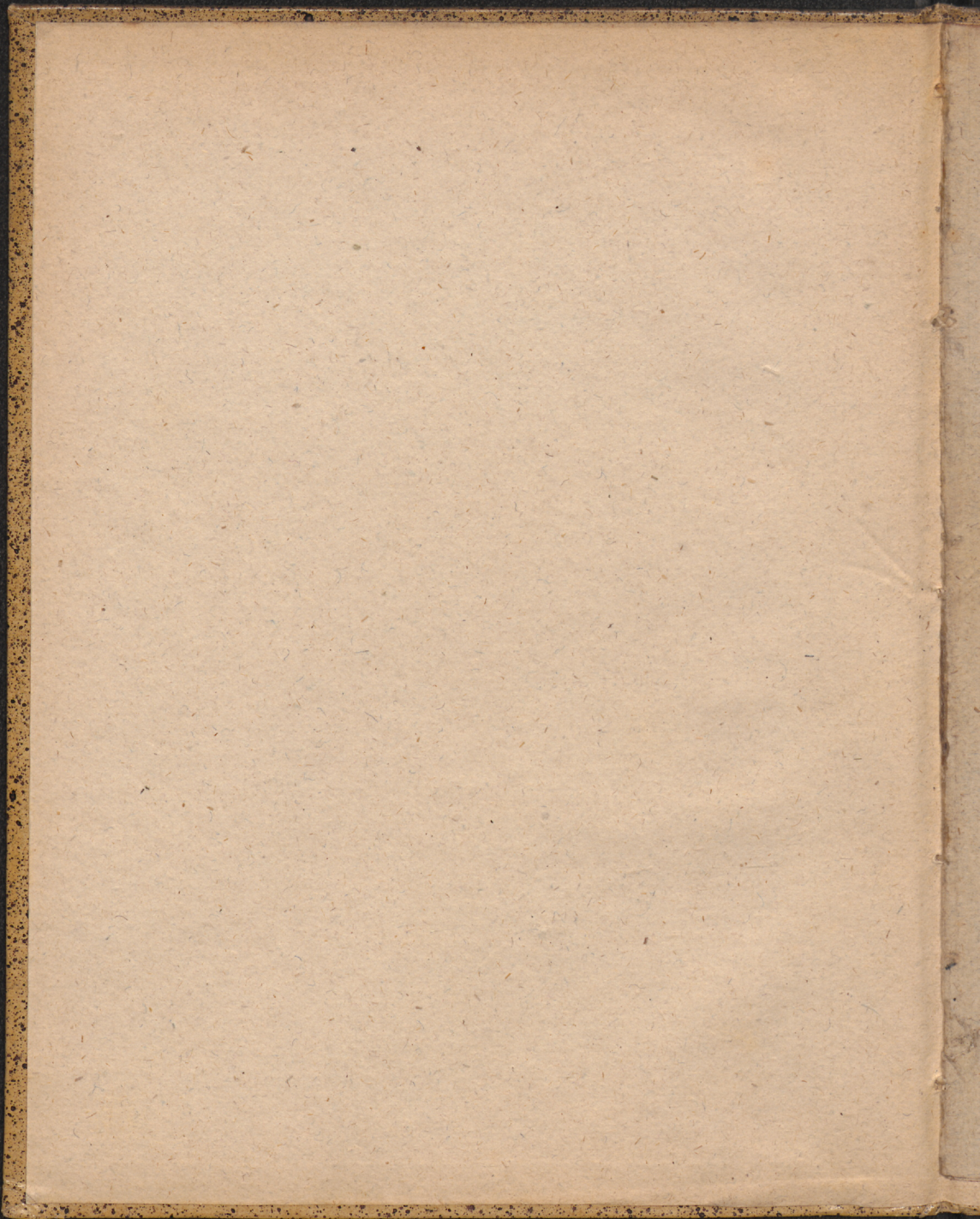

PROGRAMMA

2.

^{Quo}
RECTOR

Academiae Rostochiensis

IOANNES BACMEISTERUS

Med. D. Prof. P. & Poliater.

Ad

Funebrem delationem

VIRI

Nobilissimi, Amplissimi & Clarissimi,

DN. JOANNIS
STALMEISTERI.

Illustrissimi ac Celsissimi Principis ac Domini

DN. CHRISTIANI, Ducis Mecklenbur-
gici, Principis vetustae gentis Henetae, Sverini, Ratze-
burgi, Comitis Sverinensis, Terrarum Rostochii & Stargar-
diae Dynastae, Academiae nostrae Cancellarii Magnificentissimi
Consiliarii intimi, Principatus Sverinensis Inspectoris & Districtus
Butzoviensis ac Dobberanensis Praefecti fidelissimi

Hodiernâ luce instituendam.

Omnes Reipubl. literariae Cives, ob-
servanter, officiosè & peramanter
invitat,

1690

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Erare ac solenne Carmen est, quo protohi-
stor ac populi Israelitici Rector MOSES patri-
bus ante diluvianis parentavit, ac vitæ li-
neam novissimam hâc ultimâ ductâ linea
obsignavit: *ET MORTUUS EST*. Edidit olim
A. Gellius 1. noct. 24. trium Poëtarum illustrium
sepulchro incidenda Epigrammata: Superbissimum *Nævii*,
quod testimonium esse justum potuisset nisi ab ipso (sui met
rivali) dictum esset,

*Immortales mortales si foret fas flere,
Flerent divæ amana Nævium Poëtam,
Itaq; postquam est Orchio traditus thesauro,
Obliti sunt Romæ lingua latina loquier.*

Arrogantissimum *Plantii*;

*Postquam est morte captus Plantus,
Comœdia luget, scena est deserta:
Deinde risus, ludus jocusq; & numeri
Innumeri simul omnes collacrymaverunt.*

Modestissimum ac Verecundissimum *Paccuvii*;

*Adolescens tamen si properas, hoc te saxum rogat
Ut se aspicias: deinde quod scriptum est legas.
Hic sunt Poëta Paccuvii Marci sita,
Ossa: hoc volebam nesciusne esses; Vale.*

Addo verissimam *Justi Lipsii* epigraphen.

*Quis hic sepultus quaris? edisseram.
Nuper locutus & stilo & lingua fui.
Nunc altero licebit. Ego sum Lipsius
Cui literæ dant nomen & tuus favor.
Sed moriens abidi, abibit hoc quoq;*

Et

Et nihil hic Orbis, quod perennet possidet.

Vis altiore voce me tecum loqui?

Humana cuncta funus, umbra, vanitas

Et scena imago, & verbo ut absolvam; NIHIL.

Ita homines de seculo, sui aut æstimatione nimiam, aut veritatis professione invitam, fato suo præcinuere, suorummet Epitaphiorum conditores. Longe verius ac rotundius primus Epicediographus Moses, adulationem in ruborem, veritatem in breviarium contraxit, tribus verbis omnia complexus: *Et mortuus est*: expertus scilicet & comminationis divinæ veritatem; *Quo die comederitis mortem moriemini*, & serpentinx fallicix vanitatem; *Nequaquam moriemini*. Diu vixere, naturæ nuper constitutæ vigore, victus moderatione, alimentorum succo, rerum naturalium peritia longo usu firmatâ, cœli & siderum clementiâ adjuticani Patres ac aurei illius seculi Heroes (quos *plenum voluptatis est*, verba sunt B. Lutheri comm. ad Genes. v., *intueri animo quasi oculis, tot Patriarchas simul viventes, qui exopto Noah fere omnes primum parentum Adam vidissent*) sed illud spacium non attingere, quod apud DEUM, æternitatis respectu, non nisi unicus est dies. Sive enim inter illa annosa vivacitatis haud parva exemplaria Methusalah consideremus, qui omnium fuit *maximè longævus*, integrum diem illum vix aut ne vix quidem vixisse constabit; ante solis namq; occasum mortuus est, ut exactè millenariū nō attingeret; sive reliquos prisce ætatis parentes intueamur, quorum sacre literæ mentionem faciunt, omnes eodem quo sunt creati die, ante vesperam mortuos esse, apparebit. Tullius noster l. i. Tusculanarū sic ait: *Apud Hypanim fluvium, qui ab Europa parte in Pontū influit, Aristoteles inquit, bestiolas quasdam nasci, quæ unū diem vix vivant. Ex iis igitur hora octava qua mortua est, provec̃ta ætatemortua est; quæ verò occidente sole, jam decrepita: eò magis si etiam solstitialis dies fuerit. Confer nostram largissimam ætatem cum æternitate, in eadem*

eadem propemodum etate, qua bestiola illa, reperiemur. Xenophon Latinorum quendam Regem octingentos vitæ annos donavit, ut Valerius quoq; M. testatur, & ne pater ejus parum benigne acceptus videretur, ei quoq; sexcentos assignavit annos. Dandon quidam eodem Valerio teste, ad quingentesimum usq; annum nulla sui parte senescens, processit. Joannes de Temporibus, qui Carolo M. militavit, ejusq; armiger aliquando fuit, annum ætatis trecentimum sexagesimum primum attigit. Artephius quidam in naturis metallorum, gemmarum, animalium, abstrusisq; aliis naturæ miraculis cognoscendis consenuit; singulari vero beneficio & stupendo exemplo, vitam ad mille usq; & viginti quinq; annos prorogavit; modo sint vera quæ de illo notata exstant. Vivacissima est Indorum gens, è quâ Seres qui dicuntur, CC, Tmoli montis accolæ CL, Cyrni CXL, Musfici CXXX, annos, *Plinio & Strabone* testibus, ut plurimum explere; imo verò si Petro Maffejo est fides, ad numerosiorem senectam pervenire creduntur; qui senē Indum CCCXXXV annorum, ante paucos, cum hæc scriberet, annos denatum recenset: nec legendi nec scribendi rerum tamen triū seculorum, quibus vixerat, decursu gestarum peritiã, ita exacte instructum, ut memoriã haberet pro annalibus, & ejus beneficio omnia prout eadem gesta, à capite ad calcem enarrare posset. Valerius item ex Hellanico quodam autor est, quosdam ex gente Epiorum, quæ est pars Ætolia, ducentos explere annos, Litorium verò quendam ex his maximarum virium staturæq; præcipuæ, trecentessimum annum cumulasse. Titus Vespasianus anno post Christum, LXXIV, censu subditorum habito, reperit homines plurimos, qui annos C, CX, CXX, CXXX, CXL, etiam CL, exegissent, ut Cornelius Tacitus & Plinius meminere. M. Valerius Corvinus centesimum annum explevit, cujus inter primum & septimum Consularum XLVI. anni intercesserunt,

runt, suffecitq; integris viribus corporis non solum speciosissimis Reipubl. ministeriis, sed etiam exactissimæ agrorum suorum culturæ, quod idem Valer. M. testatur. Clodia Auli filia, eodem auctore, quindecim filios ante enixis quintū decimum & centesimum explevit annum. Gorgius Leontinus CVII, superavit annum. Arganthonius Goditanus octoginta annis patriam rexit, cum ad imperium LX annos natus accessisset. Epimenides Cnosius, quem D. Paulus Cretensium Prophetam vocat, CLVII annos complevit. De Septentrionalibus populis refert Olaus M. quod centum & sexaginta, interdum etiam & plures annos, nulla sui parte senescentes, attingere consueverint. Ut sicco jam præteream pede, quæ de Democrito, Sophocle, Hesiodo, Apollonio, Demonace, Hippocrate, Pollione Romano, Galeno, aliisq; viris doctis, centesimum ætatis annum superstibus Cœlius, Volaterranus, Laërtius, imprimis verò Phlegon Trallianus in Catalogo longævorum demonstravit Quotquot tamen tā numerosa vivacitate felices, reperiuntur, pro Epitaphio nil aliud obtinere quàm quod *mortui sint*. Nox fuit omnis illa ætas, & somnium, dieq; exortonusquam comparuit, ut eleganter Chrysostomus habet. Umbra fuit & pertransiit, fumus fuit & dissolutus est, bullæ aquarum fuere, & disruptæ sunt, aranearum telæ fuere & discissæ sunt. Mortis spicula nemo post primorum nostrorum parentum lapsum unquam effugere potuit; æquo siquidem illa pede pauperum pulsat tabernas Regumque tures. Et certe quis vitæ humanæ miseriam & fugacitatem sanæ rationis veræq; pietatis trutinâ pensitans & excutiens animæ cum corpore nimis expetitur commercium cum Mercurio Trismegisto gravibus hilce verbis nō increparet & damnaret? Quo ruitis Mortales Ebrii, qui merum ignorantia bibistis. Imprimis te, *O Homo!* oportet vestem, quàm circumfers, exuere, indumentum incit-

tiæ, fundamentum pravitatis, vinculum corruptionis, ve-
lumen opacum, vivam mortem, sensitivum cadaver, sepul-
chrum portile, domesticum furem, corpus quod tẽ cœlo
in terram raptat, & cernuo ac prono capite mortalia capta-
re jubet. Quis non quotidie experitur in corpore nostro
nihil constans, nihil pulchrum, nihil delectabile reperiri?
Nunc de ventre, nunc de pectore, nunc de faucibus con-
querimur; modò nervi, modò pedes nos divexant. Adeamus
Anatomicos singula membra dissecantes, singula-
rumq; imbecillitates, morbos & affectus exprimentes. Quid
enim, si à vertice quis incipiat, Cranium aliud est, quam
testa fictilis? Quid cerebrum nisi gleba coagulata? Quid
nares nisi putredinis meatus? Quid pulmones nisi fragiles
folles? Quid stomachus nisi aqualiculus? Quid venter
nisi saccus vermium? Quid tota corporis moles, nisi mor-
borum vas, vermiumq; pastus? Membra omnia nisi pecca-
torum adjutoria; Spiritus deniq; hominem exagitans, ve-
getans, nisi aura, fugacissima. D. Augustinus non minus piè
quam accurate compagis hujus humanæ miseriam descri-
bens, *Vita*, inquit, *hæc cæca, dubia, & ærumnosa est, quam*
humores tumidant, dolores extenuant, aura morbidant, esca instant,
jejunia macerant, sollicitudo arctat, securitas hebetat, juvenus in-
flat & extollit, senectus incurvat & deprimit. Mirum itaq; &
detestandum certè inter omnia animalia hominem so-
lum esse, qui motus ciet, tumultu excitat, bella movet, acies
instruit; proximum, ex levi vel etiam sæpe nullâ causâ odit,
excarnificat, diris devover. rapax tagaxq; est, cujus cupidit-
atibus nec totus Orbis sufficit & *cui*, ut Seneca ingeniosè
dicebat, *major fames quam venter est*, cum tamen paulo post
mortem in pulverem & cinerem resolutus vix pugillum im-
pleat. Socrates hanc miseriam expendens, se arbitrari ait,
DEOS vana hominum studia semper ridere. Cum itaque
omnes nostras actiones rectissime Ecclesiastes Vnico *Vanita-*
tis voca-

tis vocabulo complectatur, & vita nostra nihil aliud sit
quam Vanitatum Vanitas; merito ipsis gratulamur, qui va-
nitatem eam deposuerunt & epitaphium Mosaicum obti-
nuerunt. *h. e. Mortui sunt.* Quâ Mosaica Intimatione & ego hoc
tempore contentus ad iusta Dn. STALMEISTERO facien-
ad accedo, ac altâ voce proclamo, ET MORTUUS EST, ge-
nere ac virtute Nobilissimus DN. JOANNES STALMEI-
STERUS, Illustrissimi ac Cellissimi Principis ac Domini
DN. CHRISTIANI, Ducis Mecklenburgiei, &c. &c. Con-
siliarius Intimus, Principatus Sverinensis Inspector, Distri-
ctus Butzoviensis & Dobberanensis Præfectus gravissimus,
Vir Literatissimus. Mortuus autem est nequaquam ut so-
lent ignavi, sed ut in ludo crucis varias fortunæ vices &
Mundi fallacias expertus boni certaminis athleta vivere
moriq; omni momento paratus, mortis non minus pru-
dens speculator, quam tristis victima. Mortuus insuper est
in nostri memoriam & exemplum. *Mutorum Animalium,*
(quæ verba à Senecâ è consolatione Marciana supplico)
brevia sint desideria, etsi concitata: Vaccarum uno die alterove au-
diatur mugitus nec diutius equarum vagus amensq; sit discursus.
Fera cum vestigia Catulorum consecrata sunt & sylvas pervagata,
cum sepe ad cubilia expilata redierint, rabiem intra exiguum tem-
pus extinguant: Aves cum stridore magno inanes nidos circumfre-
mant, intra momentum tamen quiete volatus suos repetant. Nobis
qui homines sumus ac dolori nostro adsumus, altius inhæ-
rebit indeleta memoria, cujus qualemcunq; superficiem
singulis ætatis spatiis definitam repræsentamus. Fuit illi
Mensis Febr. Anni M. DC. VII. dies natalis acceptus à viro
Magnifico, Nobilissimo ac Amplissimo DN. HENRICO
STALMEISTERO Jcto, Primum Consule Rostochiense
dignissimo, postmodum Illustrissimi ac Reverendissimi Prin-
cipis ac DN. DN. VDALRICI, hæredis Norvvegiæ, Episco-
pi Sverinensis, Sclesvyci & Holsatiæ Ducis &c. &c. Cancel-
lario

lario actandem Regiæ Majestatis Danicæ CHRISTIANI IV,
gloriosissimæ memoriæ Consiliario. Patre, & Matronarū
Phœnice MARGARETHA CLINGIA Matre: Avum Pater-
num nominavit Virum Amplissimum & Prudentissimum,
DN. JOANNEM STALMEISTERUM Reipubl. Paderbor-
nensis in Westphaliâ per XL annos Consulem & Episcopalis
Dicafterii Assesorem gravissimum. Maternum verò Virum
Magnificum & Consultissimum DN. BARTHOLOMÆUM
CLINGIUM Jctum & Academiæ hujus nostræ Antecesso-
rem celeberrimum, nec non Consiliarum Megapolitanum
per complures annos meritissimum. Aviam Paternam ha-
buit Matronam honestissimam ANGELEM *Zürgens* præ-
claro genere oriundam. Maternam veram Matronarum
gemma MARGARETHAM KRONIAM. Proavus Pater-
nus ipsi fuit VIR Amplissimus & Clarissimus DN LUBBER-
TUS STALMEISTERUS Philos. Magister, & Civitatis Pa-
derbornensis itidem per LXI. annos Consul, qui singulari
DEI beneficio annos illos, quibus vitam humanam ple-
numq; terminari ipsa sacra scriptura testatur, non solum
attigit, sed quoq; superavit, dum per XCVI. annos vitæ hu-
jus fabulam egit. Maternus vero Vir honestissimus &
gravissimus DN. JOACHIMUS KRONIUS Senator Rei-
publicæ Rostochiensis quondam optimè meritus, DN.
BERNHARDI KRONII Consulis hujus Urbis per multos
annos prudentissimi filius, & DN. HENRICI KRONII itidem
hic per complures annos fasces Consulares tenentis nepos.
Proaviæ Paternæ nomen quamvis propter defectum hic
exprimi nequeat, constat tamen illam ex pervetusta familia
in Westphalia originem traxisse. Maternæ verò nomen hic
notamus, fœminamq; lectissimā MARGARITHAM HAS-
SELBEKIAM DN. ARNOLDI HASSELBEKII Consulis filiā
fuisse novimus. Ut jam silentio involvam Abavum DN. M.
LAURENTIUM SCHMEDES Senatorem hujus Civitatis
olim

olim dignissimum, ejusq; Filiam AGNETAM Uxorem supra nominati DN. JOACHIMI KRONII, in quo ampla, celebris & opulenta KRONIORUM familia, quæ quondam in hac Civitate maximè floruit, tandè, extincto in Italia fratre BERNHARDO J. U. D. esse desit. Nolo enim hic in harum familiarum laudes descendere; nolo contexere seriem virorum, præstantium & bonorum, qui ex iis prodierunt: Hoc saltem referam, esse & antiquitate & gloriâ insignes natales, quibus prægnatus est noster STALMEISTERUS. Cum autem non satis sit ex nobilissimâ atq; antiquissimâ prosapiâ originem traxisse, atq; vultu & indole progenitores suos referre; sed oporteat, quæ in nobis scintilla ingenii gliscit, accendatur, multumq; sit, à teneris asfuescere, parentes summâ curâ ab ipsis incunabulis eum educandum & pietatis ac literarum rudimentis instituendum rectè existimarunt. Unde filium hunc fidissimis præceptoribus privatim erudiendum commiserunt. Visus itaq; acerrimi ingenii adolescens priùs ferme maturuisse quam floruisse; non ille, quod de Epimenide Cretense Plutarchus memorat, *in juventute dormivit, in senectute demum experrectus*, sed in humaniori literatura brevi temporis spatio tantos progressus fecit, ut cum fructu altioribus animum applicare possot. In Academiam itaq; Gryphisvaldensem vicinam, velut ad uberiores literarum mercaturam ablegatus, non more ævi nostri pravo, in salutis Musis Themidos arcem invasit, sed primitus historiarum & politices thecas discussit, exinde depromptis hostimentis, Astreæ felicissimè litavit, ejusdè sacraria penitus scrutatur. Hinc Jenensium & Francofurtensium Musas adiit, iisque tandem valere jussis ad Leidense sese contulit Lyceum, in quo cœptam juridici studii telam strenuè texere perrexit, Nactus laudabilem tam in hac, quam in vicina Groningensi Frisiorum Academia, rerum juridicarum peritiâ, is esse videbatur, qui aliorum hominum mores & Urbes videret, & ut

B

Home-

Homerus de Ulyſſe loquitur *ἠλὺττος* fieret, *Humiles enim & plebeje anime*, inquit Lipſius, *domi resident, & affixæ ſunt ſuæ terræ: divinior eſt illa, quæ cælum imitatur, motuq; gaudet.* Puer quippe ſemper eſt, ait diſcipulus Lipſii, *Puteanus qui domi eſt, qui extra agelli ambitum Solem non videt.* Eſt namq; peregrinatio *inſtrumentum ad uſum rerum & prudentiam acquirendam accommodatiſſimum.* Ideoq; Germania aliquantulum relicta præcipuas Galliæ perluftravit provincias, Urbes, & imprimis florentiſſima, quæ in iis reperiuntur bonarum artium Emporia, quarum alia diverſorii, alia commorationis loco ipſi fuere. Nam Lutetiæ Pariſiorum per aliquot tempus ſubſtitit, hincq; in Montem Peſſulanam ſe contulit Academiam, itemq; Bituriges, Picſtavium, Lugdunum, & Roſchelles adiit. Tandem varia ſcientia & morum gravitate inſtructus almam Agrippinam ingreſſus eſt, ibiq; eximia progreſſus ſui ſpecimina edidit. Verum dum ibi ſubſiſtit, inopinato utroq; parente, ſpatio trium ſeptimanarum, orbatuſ. Quo obtento trifti nuncio ad hanc noſtram Rhodopolin ſe convertit, domumq; reverſus cum Sororibus germanis, quarum tres habebat MARGARETHAM ſcilicet, nupram DN. JOANNI GRO-TEN, AGNETAM & SOPHIAM tunc temporis Virgenes, Hæreditatem Paternam adiit, atq; re domi diſpoſita à WILHELMO Principe Naſſoviæ &c. accerſitus, Legati vices ad Regem Galliæ ſuſcipere coactus eſt, quam ſpartam etiam ita ornavit, ut in ipſo jure merito nihil deſiderari potuerit. Anno M. DC. XXXVI, ex Gallia redux diſponente ita Divino numine, Groningæ Conjugalem vitam ingreſſus eſt, ducta in Uxorem Caſtiſſima Lectiſſimaq; Fœminâ JOHANNA ROSERS Viri Nobiliſſimi & Strenui DN. ANTONII Wineſen hæreditarii in *Knitgheim/ Ditzum & Boddeltſe/ Vicarii Capitanei* apud præpotentes Belgii Ordines relicta Vidua, cum quâ per annos XX, ſex Menſes & duas ſeptimas ſummâ animorum conjunctione vixit, memor illius Homeriani.

*Nihil eſt in toto melius vel dulcius Orbe,
Vnanimis quam ſi ſtudiis concordibus unâ
Fœmina, virq; domo vivunt*

atq; auſpicatiſſimi fæderis pignora ſeptem numeravit. Tres ſcilicet filias & Quatuor filios, quorum quinq; utpote MARGARETHAMI. JOHANNAM. MARGARETAM II. HENRICUM I. & JOHANNEM in cœleſtes præmiſit oras. Duas verò AMILIAMELISABETHAM omnib; animi corporiſq; dotib; locupletiffimâ Virginē & HENRICUM I. ſummæ ſpei optimæq; indolis Adoleſcentē, adhuc ſuperſtites orphanos poſt ſe reliquit, qui Parentis inexpectatū obitum acerbiffimis in præſentiarum proſequantur lachrymis. Adferebat ſe-

cum

eum JOANNA ROSERS ex priori Conjugio quinque filios, & unam filiam, quos tamen privignos privignamque *hanc* noster non alio loco habebat, quam si suo eos de sanguine progenuisset, deditque operam sedulo, ut in Viros fortes adolescerent. Hinc quoque factum, quod maximus natus ALKO ANTONIUS patris in officio militari succedaneus, apud Ordines Hollandiae, LUCAS primum apud Serenissimum Regem Daniae, postmodum vero, apud Regiam Maj. Suevicam Magister equitum, MICHAEL, HARO itemque NICOLAUS omnes tres Magistri equitum creati sint. E quibus tamen LUCAS & NICOLAUS fatis jam concesserunt. Filia autem privigna ETTA Nobiliss. & Strenui Viri JOANNIS RODERIGI de PITA Celsissimi olim Ducis Megapolitani stabuli praefecti Vidua praesens hic jam est, & obitum Parentis acerbe luget. Sub initium Conjugii per aliquot annos Praedium Ringahetmb inhabitavit: postmodum vero Consiliarius Celsissimi Principis ac Domini DN. ADOLPHI FRIDERICI Ducis Megapolitani beatæ recordationis Cameralis nominatus est, atque ita relicto praedio Sverinum sese contulit, ut sibi demandato muneri majori cum diligentia praesse posset. Anno M. DC. XLII. apud Regiam Suevicam exercitum per Bohemiam, Moraviam & Silesiam, Auditoris Generalis & Ducatus Glogoviensis Praesidis justitiarum officium demandatum ei est, in qua sparta exornanda etiam talem se praestitit, qualem virum fortem atque prudentem decebat, in eaque statione tam diu permansit, donec aurea illa pax in Westphalia, DEO clementer ita disponente, inita publicaretur. Non possum, quin hic idem de nostro DN. STALMEISTERO proferam, quod de ipsius DN. Parente p. m. Academiae hujus nostrae ocellus THOMAS LINDEMANNUS beatæ memoriae in Programmate funebri scribit, ubi inquit. *Certe totam viri hujus vitam si consideres, inconstans Fortunæ fabulam in eo deprehendes. Quem penitus prostratum multi ominabantur, hunc fors in scenam mundanam felicibus auspiciis personam agentem reduxit. Tessera fuit, quæ modo vulturium canem vel senionem, paulo post inversa Venerem & Herculem representavit. Pila instar modo in sublime jactus, modo in medio detentus, modo humi projectus, bonæ conscientiae alis semper elevatus, erectus & tandem miraculose liberatus est.* Ante aliquot enim annos postquam iterum Patrios salutasset lares, virtutis radii in Principis Celsissimi CHRISTIANI, Ducis Megapolitani Dn. nostri clementissimi, penitiores recessus penetrarunt, ejusque Celsitudinis clementem affectum excitarunt & eo permoverunt, ut Viro huic sparta simul una vice triplex, Consiliarius nimirum & Principatus Sverinensis Inspectio, atque districtus Butzoviensis & Dobberanensis praefectura committeretur. Hocce novos vitæ carceres STALMEISTERUS noster fortiter & animose decur-

rens,

rens, intra officii 'cancellos se continuit, Consilia ad pacem & concordiam direxit, iusticiam & salutem publicam actionum suarum veluti normam & cynosuram ob oculos semper habuit, in consiliis omnibusq; sibi commissis expeditionibus fidem, integritatem ac prudentiam Celsissimo probavit, atq; ita virtutibus hisce animum adversus affectuum motus & adversitatum imperus obfirmavit, masculaq; constantia omnes calamitatum, invidiæ & livoris ictus ac morsus excepit, declinavit, repulit. Ast mortem repellere non potuit. Postquam enim Anno M. DC. LVI. dulcissima sua Coniuge orbatus esset, ac postmodum in viduitatis statu permaneret, multa viduitatis incommoda experiri coactus est, quæ etiam vires corporis paulatim ita fregerunt ut, cum Anno M. DC. LX. Mense Martio iter ad vicinum oppidum Bukovium suscipere cogereur, ibiq; aère tunc temporis ab Excercitu Cæsariano infectû haulisset, ferè semianimis proprios lares repeteret. Domum itaq; reversus, statim quidem salutaribus pharmacis malo huic acutissimo, (febre enim maligna laborabat) obviam itum, nihil tamen effectum, quin potius vicit vehementia mali, tantasq; confertim vires acquisivit eundo, ut Naturæ potestatem & Medici industriam eluderet. Quo factum, ut labescentibus paulatim viribus, cum jam ante animam Viatico salvifico corporis & sanguinis Christi obfirmasset, præsentibus Viris Admod. Rey. Excell. & Clariss. DN. D. JOH. QUISTORPIO & DN. M. THEOPHILO Großgebauri inter amplexus suorum, placidissimo quasi somno obdormiscens, tertio Aprilis hora Undecima antemeridianâ expiravit & ex hisce regionibus, ubi vita erat in exilio, via in periculo, finis in dubio, transfret supra cælorum cælos, ubi dolor non sentitur, malum non timetur, sed summum bonum possidetur. Ad hujus itaq; defuncti Viri exuvias hodie tumulo recondendas, ut frequentes conveniatis & lugentibus condoleatis, qui nostram agnoscitis jurisdictionem, valde rogamus. Id Familiæ nobilissimæ deq; literatis optime meritæ debetis, debetis quoq; & nobis qui jubemus. Ipsi mortales vestræ conditionis memores hoc agito, ut præ cælestibus hæc terrestria contemnatis, & semper ad æterna gaudia suspiretis. Nam

*Vita memor lethi delicta enormiavit
Et facit, ut Lethi leta sit horapiis.*

P. P. Rostochii VII. Januarii Anno c^o l^o l^o LXII.
sub sigillo Rectoratus,

Conventus fiet in templo Jacobæo horâ primâ.

GK

fuit, sufficitq; integris viribus corporis
fissimis Reipubl. ministeriis, sed etiam ex
suorum cultura, quod idem Valer. M. te
li filia, eodem auctore, quindecim filios a
decimum & centesimum explevit annu
tinus CVII, superavit annum. Arganth
octoginta annis patriam rexit, cum ad im
natus accessisset. Epimenides Cnosius, qu
tensum Prophetam vocat, CLVII annos
Septentrionalibus populis refert Olaus M
sexaginta, interdum etiam & plures anno
senescentes, attingere consueverint. U
ream pede, quæ de Democrito, Sophocle
lonio, Demonace, Hippocrate, Pollio
leno, aliisq; viris doctis, centesimum æt
stitibus Cælius, Volaterranus, Laërtius
Phlegon Trallianus in Catalogo longæv
vit Quotquot tamen tã numerosa vivacit
untur, pro Epitaphio nil aliud obtinere c
sint. Nox fuit omnis illa ætas, & somni
nusquam comparuit, ut eleganter Chr
Umbra fuit & pertransit, fumus fuit &
læ aquarum fuere, & disruptæ sunt, aran
& discissæ sunt. Mortis spicula nemo p
strorum parentum lapsum unquam effug
siquidem illa pede pauperum pulsat tab
turret. Et certe quis vitæ humanæ mis
tatem sanæ rationis veræq; pietatis trut
cutiens animæ cum corpore nimis exp
cium cum Mercurio Trimegisto gravib
increparet & damnaret? Quo ruitis M
merum ignorantia bibistis. Imprimis
tet vestem, quam circumfers, exuere, in

A 3

